

Bänken på stranden

Av Stig-Arne Sköldberg

Det står en bänk ner på stranden
En bänk som ingen sitter på
Där skulle vi sitta och svärma
I månskenet och pussas vi två

Jag smyger mig ner på kvällen
För att känna på hur det är
Och fantisera i månens sken
Att jag sitter med vännen så kär

Jag sätter mig ner på bänken
Lägger min arm om din hals
Sluter mina ögon och drömmer
Det finns inget som stör oss alls

När jag suttit en stund på bänken
Och ämnar mig hemåt igen
Då känner jag plötsligt något
Snabbt jag glömmer min fantasivän

Det känns så klibbigt i tröjan
Och i byxan när jag ska gå
Då ser jag att på marken
Ligger en lapp det står nymålat på